

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9160 af 09/02/2024 (Gældende)

: Udlændingenævnets afgørelse af 9. februar 2024 – administrativ udvisning - ulovligt arbejde - klage over indrejseforbud

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: VAU/2024/10

: Udlændingenævnets afgørelse af 9. februar 2024 – administrativ udvisning - ulovligt arbejde - klage over indrejseforbud

Udlændingenævnets afgørelse af 19. februar 2024 – administrativ udvisning med indrejseforbud i 2 år – ulovligt arbejde

Udlændingenævnet stadfæstede i februar 2024 Udlændingestyrelsens afgørelse om udvisning af en nigeriansk statsborger med opholdstilladelse i Frankrig med et indrejseforbud i 2 år i medfør af Udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1 og § 32, stk. 4, nr. 1.

Sagens faktiske omstændigheder:

Klageren blev i september 2023 antruffet af politiet på en adresse i Danmark, hvor klageren blev observeret i færd med at flytte kasser fra vejkanterne og ind i en restaurant og ikke var i besiddelse af en opholds- og arbejdstilladelse. Klager erkendte de faktiske omstændigheder, men nægtede at have arbejdet ulovligt. Klageren blev herefter anholdt og sigtet for ulovligt arbejde og modtog en udenretlig bøde.

Udlændingestyrelsens afgørelse

”[Udlændingestyrelsen] har lagt til grund, at du er statsborger i Nigeria, at du har opholdstilladelse i Frankrig, og at du i [efterår] 2023 blev antruffet og anholdt for ulovligt arbejde, idet du ved anholdelsen var i færd med at flytte, i flere omgange, kasser fra vejen og ind i restauranten.

[Udlændingestyrelsen] vurderer således, at du har arbejdet ulovligt i Danmark, idet du som statsborger i Nigeria ikke kan arbejde i Danmark uden forudgående at være meddelt tilladelse hertil. Det forhold, at du har opholdstilladelse i Frankrig, giver dig ikke ret til at arbejde i Danmark.

[Udlændingestyrelsen] har samtidig vurderet, at der i sagen ikke er oplyst om forhold som nævnt i udlændingelovens § 26, der kan føre til, at en afgørelse om udvisning må antages at virke særligt belastende for dig.

[Udlændingestyrelsen] finder herudover, at der ikke er grundlag for at undlade at fastsætte et indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3, idet der ikke er oplyst om særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, der taler herfor.

[Udlændingestyrelsen] finder endvidere, at der ikke er grundlag for at fastsætte indrejseforbuddet for en kortere periode end 2 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 2, idet der ikke er oplyst om ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiemæssige og sociale tilknytninger, der taler herfor.”

Udlændingenævnets afgørelse

”Udlændingenævnet ændrer ikke Udlændingestyrelsens afgørelse af [efterår] 2023 af de grunde, som Udlændingestyrelsen har anført. Det betyder, at nævnet er kommet til samme resultat som Udlændingestyrelsen.

Udlændingenævnet henviser i den forbindelse til, at udlændinge som ikke har haft lovligt ophold her i landet i en længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvises, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. afsnittet retsregler ovenfor.

Det til støtte for klagen anførte om, at klageren ikke har arbejdet ulovligt, da episoden, hvor klageren blev anholdt, har tilfældighedens karakter, at klager blot tilbød sin hjælp, da klageren kom forbi restauranten, at der ikke var tale om aflønning med mad, men blot at klageren ved tidligere lejligheder havde fået gratis mad på restauranten, kan ikke føre til anden vurdering.

Udlændingenævnet henviser til, at udlændinge efter udlændingelovens § 13, stk. 1, skal have arbejdstilladelse for at tage både lønnet og ulønnet beskæftigelse.

Udlændingenævnet henviser endvidere til, at der kan ske udvisning for ulovligt arbejde, hvis der er grund til antage, at udlændingen vil tage arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. afsnittet retsregler ovenfor.

Udlændingenævnet har lagt på, at det er en aktivitets faktiske karakter og ikke det forhold, om der er tale om en vennetjeneste, der er afgørende for vurderingen af, hvorvidt der er tale om arbejde.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at klager blev observeret, imens klageren hjalp med at bære varer ind i restauranten.

Udlændingenævnet har videre lagt vægt på, at det fremgår af politirapporten, at klageren i forbindelse med anholdelsen til politiet har oplyst, at hvis klageren hjalp medarbejderen på restauranten med at bære varer, ville klager få gratis mad. En medarbejder på restauranten har til politiet oplyst, at klageren ofte spiste gratis på restauranten, idet klageren hjalp med at bære varer ind.

I forbindelse med den efterfølgende afhøring af samme medarbejder har denne derimod oplyst, at klageren jævnligt kom forbi restauranten, hvor de lod klager spise uden betaling, og klager ønskede at hjælpe med at bære varerne som tak for den gratis mad, klageren havde modtaget. Medarbejderen har til politiet oplyst, at det kun er denne ene gang, at klageren har hjulpet til i restauranten.

I forbindelse med afhøringen af klageren har denne - i modstrid med ovenstående oplysninger afgivet i forbindelse med anholdelsen - oplyst, at klageren kom forbi restauranten, hvor klageren havde set medarbejderen flytte en masse kasser i butikken, og klageren havde set medarbejderen flere gange, når klager havde spist i restauranten. Klageren hjalp medarbejderen med kasserne, da det var normalt i Afrika at hjælpe med den slags tjeneste.

Udlændingenævnet har lagt vægt på, at det på baggrund af ovennævnte oplysninger ikke ses sandsynliggjort, at episoden, hvor klager blev anholdt, havde karakter af tilfældighed, men derimod at klager flere gange havde spist gratis på restauranten, og at klager som oplyst i forbindelse med anholdelse ville få gratis mad, hvis klager hjalp med at bære varer,

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at det ikke er afgørelse for vurderingen af, om der er tale om arbejde, at der er udbetalt løn.

Det forhold, at klageren ikke erkender at have arbejdet ulovligt, kan ikke føre til ændret vurdering. Udlændingenævnet bemærker, at det ikke har afgørende betydning, om en udlænding erkender det ulovlige arbejde, men at det kan indgå i vurderingen.

Med henvisning til overstående findes det, at klageren har udført en aktivitet, som må betegnes som arbejde, som kræver en arbejdstilladelse, og at der ikke er tale om en tjeneste ydet, da klageren tilfældigt kom forbi.

Udlændingenævnet har supplerende til Udlændingestyrelsens vurdering af, om udvisning må antages at virke særligt belastende for klager, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, lagt vægt på at klageren er statsborger i Nigeria og har opholdstilladelse i Frankrig, at klageren ikke har haft et længerevarende lovligt ophold i Danmark, og at der ikke foreligger oplysninger om væsentlig tilknytning til Danmark eller det danske samfund i form af herboende familie, lovlig beskæftigelse, eller oplysninger om alvorlige helbredsmæssige forhold, der kan føre til, at en udvisning må antages at virke særligt belastende for klager.

Udlændingenævnet vurderer endelig, at der med henvisning til ovenstående ikke er grundlag for at undlade at fastsætte et indrejseforbud eller at indrejseforbuddet skulle have været fastsat for mindre end 2 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3 og 5, idet der ikke er oplyst om sådanne særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, akut opstået sygdom eller andre konkrete grunde, der taler herfor.

Udlændingenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse. ”

VAU/2024/10